

по-нататъшните дѣйствия на тия съюзници, но това което е за настъ важно, то е че тѣ ще сѫ били въ сношение съ българското население от самъ Балкана и ще сѫ разчитали на нѣкаква Балканска помощь. Мъгъяво прѣдаденитѣ Спиронови свѣдѣния за турски походъ срѣщу събралиятѣ се българи отъ разни краища при „Къзалашкое“, вѣроятно ще иматъ нѣкаква свѣрзка съ тия заддунавски походи и съ турскитѣ срѣщу тѣхъ дѣйствия. Младиятъ краль Владиславъ, въпрѣки зловѣщитѣ прѣдсказания на една българска гледачка Сикуза, е вървѣлъ край съвернитѣ склонове на Балкана и ударва за Варна, откѣдѣто пѣкъ, по думитѣ на Саадединъ, щѣлъ да иде въ Ц-дъ да се жени за дѣщерята на императора. Мурадъ II съ силна войска, прѣминава прѣзъ югоизточна България, нагазва балканскитѣ проходи и слѣдѣ единъ ужасенъ бой сломява християнитѣ. Частъ отъ тѣхъ, избавени отъ кървавото поле при Варна, намиратъ спасение между Шуменъ и Айтосъ, прибрани отъ мѣстнитѣ българи. Съгласно Кантемиръ, тѣ сѫ избѣгали въ Ченге Балканъ, подъ който се разбиралъ Балкана между Шуменъ и Айтосъ¹⁾). Мурадъ II, който трѣба да се счита за най-дѣровития турски побѣдителъ, умира въ 1451 год., а приемникътъ му Мухамедъ II, съ прѣвземането на Ц-дъ, туря нова ера въ историята (1453 г.)²⁾.

¹⁾ Владиславъ е билъ посѣченъ отъ еничерина Хизръ, отъ срѣбъски произходъ. Главата му е била турена въ медъ за да не се разложи и занесена въ Бруса, дѣто забита на копие и разнасяна за показъ, е послужила отъ сетнѣ за ваза. (Ср. тоя тюркски обичай и съ случая между Крума и Никифора). Можемъ си прѣдстави какво е било положението на християнитѣ подъ турски рѣцѣ слѣдѣ тая ужасна и прѣдизвикателна побѣда. Сѣчта при Никополъ въ 1396 и тая тукъ въ 1444 все срѣщу западни и съюзни сили, сѫ били достатъчни да обезкуражатъ окончателно христианското население въ п-ва отъ къмъ всѣка надежда за чужда помощь или опитъ за вѣтране.

²⁾ Като встѣпление на страшната обсада, началникътъ на войскитѣ, които сѫ приджували гиганския турски топъ, Караджа-бей, е ударили край Черно море и прѣвзема васалнитѣ до тогасъ крайморски градове, между които Месемврия и Анхиало. Топътъ потегля отъ Одринъ съ 50 цифта биволи и стига въ Ц-дъ слѣдѣ 2 мѣсeца! Съ падането на Ц-дъ се изличаватъ и послѣднитѣ слѣди отъ византийската империя. Послѣднитѣ й императори, още по-жалки отъ българскитѣ царе и царчета, бѣха станали прѣдѣтурцитѣ и Европа прѣдметъ на